

Rigsdagstidende.

1850. Forhandlingerne paa Folkethinget. N° 17.

Anden Session.

6te Møde.

Mandagen den 14de October.

(Fortsat.)

Jesperfen (forts.): Jeg tillader mig derfor at rette det Spørgsmaal til det ærede Ministerium, om man finder det henstgtsmæssigt fremdeles og vedblivende at ansætte faste Embedsmænd i saadanne administrative Poster, som maae forudsættes ganske at ville gaae ind, naar vi faae en fri Communesforfatning, om der er Noget til Hinder for, at Regjeringen i denne Mellemtid kan hjælpe sig med constituerede. Jeg kan ikke troe, at der kan være Noget iveien herfor; thi i tidligere Perioder har man seet, at naar en Omordning af visse Embeder var bebudet, har der i 10 Aar og længere endnu været constitueret Embedsmænd, saalænge til Forandringen kunde indtræde. Jeg tillader mig derfor, som jeg yttrede, at spørge Ministeriet: Er der Noget til Hinder for at ophøre med saadanne Embeders faste Besættelse, kan man ikke hjælpe sig med at constituere, saaledes som man har seet for?

B. Christensen: Jeg agter ikke at forlænge Debatten ved noget vidtløftigt Foredrag, men da jeg seer den store og glædelige Beredvillighed, hvormed det ærede Ministerium giver de Dplysninger, vi søge hos dem, og da jeg seer, at Ingen af mine ærede Colleger har reist et Spørgsmaal, som kunde bringe det frem, som jeg dog ønsker at vide, førend vi tage fat paa den mere detaillerede Behandling af Sagen, saa tillader jeg mig at spørge det ærede Ministerium, som upaatvivlelig erkjender Vigtigheden af at følge rigtige og fremfor Altsøeconomiske Principer med Hensyn til Pensioneringen, jeg tillader mig at spørge, siger jeg, hvilket Princip det har lagt til Grund for Pensioneringen for den Stiftamtmand over

Sjællands Stift, som ifølge Rigsdagens Beslutning i sidste Finantslov er afgaaet, og som jeg seer er opført med sin fulde Gage. Jeg troer nemlig ikke, at der eksisterer Noget, som forpligter Regjeringen til at pensionere med den fulde Gage, og jeg troer allermindst, at den omhandlede Embedsmand skulde have havt Leilighed til at udmærke sig saa fortrinligt (Latter), at jeg kunde betragte dette enkelte Faktum som en Undtagelse. Mit andet Spørgsmaal maatte specielt være rettet til den særdeles imødekommende Justitsminister. Paa sidste Rigsdag motiveredes meget omhyggeligt og indrømmedes med megen Imødekommen fra Ministeriets Side det Rigtige i, at den daværende Censor gif af, men dersom Departements-Tidenden ikke har en urigtig Efterretning herom, hvilket jeg ikke kan troe, seer jeg, at han vel er gaaet af som saadan, men at han i selv samme Aandedræt er constitueret i de selv samme Forretninger. Det er af nogen Interesse at vide, hvad Princip Regjeringen er gaaet ud fra ved denne, mig forekommer det, meget forunderlige Maade at efterkomme den lovgivende Magts Forskrifter paa (Hør! Hør!). Mit tredie Spørgsmaal vil jeg rette til den høitærede Finantsminister. Han har meget ofte omtalt Slesvigs Forhold og den Samarbeiden, som har været mellem ham og den saakaldte Regjeringscommisfairs der. Jeg har ventet, at han vilde udtale sig om adskillige Forholdsregler, som ifølge de offentlige Blade i Slesvig ere blevne tagne med Hensyn til den Regulering af Told- og Consumtionen o. s. v., som vi her i disse Dage have beskæftiget os med, men jeg har intet hørt og tillader mig derfor at spørge, om det er sandt, og da paa hvilke Betragtninger det grunder sig, og om vor Regjering vil forsvare det Skridt, som jeg maa antage, at der er gjort